

Ангелите сред нас

В нощта на Бъдни вечер, малко преди полунощ, едно малко момиченце лежало болно край огнището и слушало тъжния разказ на своята мъдра баба:

- Преди на Бъдни вечер се събирахме и пеехме весели песни. Живеехме безгрижно, имахме всичко, което ни беше необходимо. Не познавахме нито болестите, нито страданията.

Сълзи се стичали от очите на малката сестричка на болното момиче.

- Ние бяхме лоши. – продължила бабата.- Наранявахме животните и растенията, използвахме големи количества вода без причина, само защото мислехме, че никога няма да свърши. – старицата огледала бедната трапеза. На нея имало парче питка, приготвена от малкото брашно, което имали и от което били дали на своите съседи. До малкото парче хляб стояла наполовина пълна кана вода. И това било празничната им вечеря!

- Бяхме наказани. Земята вече не е толкова плодородна – останахме с много малко вода и храна. Животът ни стана по – труден – възрастната жена заплакала.

Внучката се навела към баба си:

- Не тъжи, бабо! – казала тя – Аз ще оздравея.

Бабата тъжно гледала внучката си. Болестта била тежка и момичето едва ли щяло да доживее до сутринта. От коварния вирус вече били починали майката и бащата на двете момиченца.

- Вече си го пожелах за Коледа. – продължило болното дете. – Ако наистина стават чудеса, в което аз вярвам, всичко ще бъде наред.

- Искате ли да ви разкажа приказка? – попитала старата жена.

Внучките ѝ кимнали и се прегърнали. Бабата подхванала много интересен разказ, в който момиченцата неусетно потънали.

- Преди много години, в един селски обор се родило дете. На пръв поглед най – обикновено, но всъщност било син на Бог- казвало се Иисус и дошло на Земята, за да изкупи греховете на хората. За нас,

простосмъртните той е спасител и ангел. Ангелите помагат на хората, а добрите хора след смъртта си отиват в рая и се превръщат в ангели.

Внучките и сладкодумната старица набързо изяли вечерята, като дали най – много храна на болното момиче. След това легнали да спят.

През нощта болното дете, което не могло дълго да заспи, чуло шепот:

- Моля те, Дядо Коледа, не искам нещо непосилно за теб, не искам нищо за себе си, искам само сестра ми да оздравее. – това било малката му сестричка.

Едва тогава болното момиче се отпуснало и заспало.

На сутринта голямата сестра станала, вдишала и усетила нещо различно. Носът ѝ вече не бил запушен, гърлото не я боляло, дробовете ѝ не били възпалени, била оздравяла.

Тя изтичала при баба си и я събудила.

- Бабо, вчера чух малката ми сестра да се моли за мен, а сега съм здрава. Мисля, че тя е моят ангел.

Старата жена се усмихнала и отвърнала:

- А ти си нашият ангел, защото ни показа, че вярата може да върши чудеса.

И едно щастливо семейство ангели посрещнало коледното утро.

Автор: Емили Романова Стоянова

ЧСЕУ „ЕСПА“, 5-ти клас

в.з. „Киноцентър III част“

ул. „Градина“ №23

П.К.1616

Учител: Рени Стоичкова

Тел. 0889 612 543